

Pozostali uczestnicy postępowania: Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (przedstawiciele: L. Ruessmann, adwokat, J. Beck, solicitor), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: H. Marcos Fraile, pełnomocnik, wspierana przez N. Tuominen, Avocată), Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Demeneix, J.-F. Brakeland oraz T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (przedstawiciele: J.F. Bellis i A. Scalini, adwokaci, F. Di Gianni, avvocato)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) SolarWorld AG zostaje obciążona kosztami postępowania poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 27.6.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Athinon – Grecja) – Komisja Europejska / Dimos Zagoriou

(Sprawa C-217/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Decyzja Komisji Europejskiej dotycząca zwrotu przyznanych kwot stanowiąca tytuł egzekucyjny — Artykuł 299 TFUE — Postępowanie egzekucyjne — Środki egzekucji — Ustalenie sądu krajowego właściwego w przedmiocie sporu z zakresu postępowania egzekucyjnego — Ustalenie osoby, na której ciąży zobowiązanie pieniężne — Przesłanki stosowania krajowych przepisów proceduralnych — Autonomia proceduralna państw członkowskich — Zasady równoważności i skuteczności)

(2018/C 005/10)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Efeteio Athinon

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Komisja Europejska

Strona przeciwna: Dimos Zagoriou

Sentencja

- 1) Artykuł 299 TFUE należy interpretować w ten sposób, że artykuł ten nie określa, który krajowy pion sądów jest właściwy dla rozpatrywania środków zaskarżenia wymierzonych przeciwko egzekucji aktów Komisji Europejskiej nakładających zgodnie z przywołanym przepisem zobowiązania pieniężne na podmioty inne niż państwa i stanowiących tytuł egzekucyjny. Ustalenie sądu właściwego następuje w oparciu o przepisy prawa krajowego, zgodnie z zasadą autonomii proceduralnej, z zastrzeżeniem, że określenie tego sądu nie wpływa negatywnie na stosowanie i skuteczność prawa Unii.

Do sądu krajowego należy ustalenie, czy stosowanie krajowych przepisów proceduralnych do środków zaskarżenia wymierzonych przeciwko egzekucji aktów, o których mowa w art. 299 TFUE, następuje w sposób niedyskryminujący w stosunku do postępowań zmierzających do rozstrzygnięcia sporów krajowych takiego samego rodzaju i zgodnie z zasadami, które nie utrudniają – w stosunku do porównywalnych przypadków dotyczących wdrażania odnośnych przepisów prawa krajowego – odzyskiwania kwot, na jakie opiewają owe akty.

- 2) Artykuł 299 TFUE oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie zadań funduszy strukturalnych i ich skuteczności oraz w sprawie koordynacji działań funduszy między sobą i z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi, rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi, a także rozporządzenie Rady (EWG) nr 4256/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dla rozporządzenia nr 2052/88 w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Sekcja Orientacji należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak zaistniałe w postępowaniu głównym nie określają one kręgu osób, przeciwko którym można prowadzić egzekucję w oparciu o decyzję Komisji Europejskiej dotyczącą zwrotu uprzednio przyznanych kwot i stanowiącą tytuł egzekucyjny.

Określenie kręgu tych osób należy do prawa krajowego, z zastrzeżeniem poszanowania zasad równoważności i skuteczności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 222 z 20.6.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 9 listopada 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez *Gerechthof Arnhem-Leeuwarden – Niderlandy*) – *Jan Theodorus Arts / Veevoederbedrijf Alpuro BV*

(Sprawa C-227/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Wspólna polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 — System płatności jednolitych — Hodowca cieląt, który zawarł umowę integracyjną — Klauzula umowna, na podstawie której płatność jednolita zostaje przekazana przedsiębiorstwu integracyjnemu — Dopuszczalność]

(2018/C 005/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechthof Arnhem-Leeuwarden

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Jan Theodorus Arts

Druga strona postępowania: Veevoederbedrijf Alpuro BV

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 należy interpretować w ten sposób, iż nie sprzeciwia się ono klauzuli umownej stanowiącej, że kwota wsparcia, o którą hodowca cieląt ma prawo ubiegać się w ramach systemu płatności jednolitych, będzie przekazywana przedsiębiorstwu integracyjnemu, w sytuacji gdy przekazanie tego wsparcia wpisuje się w ramy wzajemnych korzyści i zobowiązań wynegocjowanych przez strony umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 1.8.2016.